

याम्योङ्

यावकः

यावति

धर्मपत्नी । यथा, विष्णुपुराणे १।१५।१०५।
 “अरन्वती वसुयामी मन्मा भातुमरन्वती ।
 सङ्ख्या च सुहृन्मा च वाधा विद्या च
 ता दध ॥”
 यासुनं, क्ली, (यमुनायां भवम् । यमुना + अच् ।
 यमुनाया इदमित्यच् वा ।) श्रीतोऽङ्गनम् । इत्य-
 मरः । २।६।१०० । (अस्य पर्यायो यथा,—
 “अङ्गनं यासुनश्चापि कापोताङ्गनमित्यपि ।
 तत्तु श्रीतोऽङ्गनं कथं सौवीरं श्वेतमौरितम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 पुं, जनपदभेदः । यथा, भागवते । १।१०।३४ ।
 “कुरुवाङ्गलपाञ्चालान् शूरसेनान् स यासुनान् ।
 ब्रह्मावर्तं कुरुक्षेत्रं मत्स्यान् वारखतानथ ॥”
 सञ्जयः । यथा, रामायणे । ४।४०।२१ ।
 “कालिन्दीं यमुनां रम्यां यासुनश्च महा-
 गिरिम् ॥”
 तीर्थभेदः । यथा, महाभारते । २ । ८४ । ४१ ।
 “यमुनाप्रभवं गत्वा सप्तयज्ञं यासुनम् ।
 अन्वमेधफलं जन्वा स्वर्गलोकं महीयते ॥”
 यमुनासम्बन्धिनि, त्रि । (यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वे ।
 “त्रिभिः वारखतं तीर्थं सप्तभिस्त्वथ यासुनम् ।
 नाम्भेदं दशभिर्मांसैर्गाङ्गं वर्षेण जीर्यति ॥”)
 यासुनेटकं, क्ली, (यासुनमित्येकम् ।) वीसकम् ।
 इति ञटाधरः । (विश्वेश्वरस्य वीसकशब्दे
 विज्ञेयः ।)
 यामेयः, पुं, भागिनेयः । यामिः खड्गकुलश्रियौ-
 रिश्वशुशासनान् यामेरपत्नमित्यर्थे ऋय-(ट्क)
 प्रत्ययनिष्पन्नः । (यान्वा धर्मपत्न्या अपत्य-
 मिति । यामिपुत्रः । यथा, भागवते । ६।६।६ ।
 “ककुदः सङ्कटस्तस्य कौकटस्तनयो वतः ।
 सुनो दुर्गाश्च यामेयः स्वर्गो नन्दस्ततोऽभवत् ॥”)
 याम्यः, पुं, (यामी निवासोऽस्य । यामी + यत् ।)
 अगस्त्यमुनिः । चन्दनवृक्षः । इति मेदिनी । ये,
 ४८ । (यमस्यायमिति । यम + यञ् । यमदूतः ।
 यथा, मार्कण्डेये । ११ । ३० ।
 “जन्ममात्रस्य याम्येष नरकेशु च पात्यतः ।
 पूनञ् गर्भो जन्माथ मरणं नरकस्तथा ॥”)
 याम्या, स्त्री, (यमस्यैवं यमो देवतास्ता इति वा ।
 यम + “यमाचेति वक्तव्यम् ॥” ४।१।५ । इति
 वार्तिकोक्ता ययः । टाप् । इति ञट्कम् । (यथा,
 रामायणे । २।१०।३ । २६ ।
 “प्रयत्नं तु महीपालो जलपूरितमङ्गलिम् ।
 दिशं याम्यामभितुखो रुद्रं वचनमब्रवीत् ॥”
 भरुजौनचत्रम् । इति मेदिनी । ये, ४८ ।
 (यमसम्बन्धिनि, त्रि । यथा, महाभारते । २।८।१ ।
 “रुधिरिष्यं सर्भं याम्यां शुधिष्ठिर । त्रिनोघं ताम् ।
 वैवस्वतस्य यां पार्थे । विन्वकन्मा चकार ह ॥”)
 याम्यायनं, क्ली, (याम्यायामयनं याम्यं अयन-
 मिति वा ।) इति याम्यायनम् । यथा, मज्जिमासतत्त्वे ।
 “याम्यायने हरौ सुप्तं सर्वकलौषि वन्धयेत् ॥”
 याम्योद्भूतः, पुं, (याम्यायासुद्भूतः ।) श्रीताकवृक्षः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।

यायजूकः, पुं, (पुनः पुनर्यजति । यज् + यङ् ।
 “यजजपदशां यडः ॥” ३ । २ । १६६ । इति
 ञकः ।) पुनःपुनर्यागकर्ता । तत्पर्यायः ।
 इत्याश्रीतः । इत्यमरः । २ । ७ । ८ । (यथा,
 रामायणे । २ । ७२ । १५ ।
 “या गतिः सर्वभूतानां तां गतिं ते पिता गतः ।
 राजा महात्मा तेजस्वी यायजूकः सती गतिः ॥”)
 यायावरः, पुं, (पुनःपुनरतिशयेन वा याति देशा-
 देशान्तरं गच्छतीति । या + यङ् । “यञ्च यडः ।”
 ३।२।१७६ । इति वरच् ।) अन्वमेधोयावः । इति
 ञटाधरः । अरुक्तावसुनिः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः । (ऋषीणां गणविशेषः । यथा, महा-
 भारते । १२ । २४३ । १७ ।
 “तात प्रब्रह्मधर्मागच्छथा यायावरा गन्धाः ॥”
 अरुक्तावसुनिरेवैतद्गुण्यः । यथा, महाभारते ।
 १ । १३ । ११ ।
 “अरुक्तावरिति स्नात ऊर्हरेता महातपाः ।
 यायावराणां प्रथरो धर्मज्ञः संश्रितव्रतः ॥”)
 त्रि, पुनःपुनर्गमनश्रीतः । यथा,—
 “यायावराः पुष्यपदेन चान्ते
 प्राणचरुणां जगदर्थनीयम् ॥”
 इति भट्टिः । २ । २० ।
 (क्ली, याच्णा । यथा, भागवते । ७।११।१६ ।
 “वार्ता विचिन्ता श्राणीनवावावरशिणीञ्जनम् ।
 विप्रवृत्तचतुर्ह्वयं श्रेयसी चोत्तरोत्तरा ॥”
 “यायावरं प्रब्रह्मं धान्यवाच्ना ॥” इति तत्र
 श्रीधरस्वामी ।)
 यावः, पुं, (यौति यूयते वा । यु + अच् अच् वा ।
 ततः प्रज्ञाद्यच् ।) अजक्तः । इत्यमरः । २ ।
 ६ । २२५ । (तथास्य पर्यायः ।
 “जात्रा पलङ्कवाजस्तो यावो वृत्तामयो जतु ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 यथा, नैषधे । २२ । ४६ ।
 “तत्सद्वीयाधरयावयोगा-
 दुदेति विन्वास्वविन्व एवः ॥”
 यव एव । स्वार्थे ञ् । यावः । यथा, तैत्तिरीय-
 संहितायाम् । ४ । ३ । ६ । २ ।
 “यावानां भागोऽस्य यावानामाधिपत्यमिति ॥”)
 यावकः, पुं, (यव एव यावः स इवेति इवार्थे कन् ।
 यडा, याव एव । याव + “यावदित्यः कन् ।”
 ५ । ४ । २६ । इति स्वार्थे कन् ।) कुल्मासः ।
 इत्यमरः । २ । ६ । १६ । “हे वीरोध्यान्वे ।
 कुलस्य इत्यन्वे भाषास्तपिपत्ने काशीरेण तुल-
 सीति ख्याते । इति सुभूतिः । यव इव गुणेन
 इति यवकः विकारसंघेति कः । यवक एव
 यावकः स्वार्थे ञ् । कुलेन मस्यति परिब्रमति
 कुल्मासः मनीष्यं ई परिभाषे परीक्षामे घञ्
 मनीषादित्यादृशुक् । कुल्मासो हन्वधकारवान्
 नृहन्वधकारवाञ्च । कुल्मासो रभसञ्चेति
 इत्यान्तो रञ्चित इति मधुः । कुल्मासो यावके
 पुंषि काञ्जिके तु नपुंसकमिति नृहन्वान्
 रभसः ।” इति भरतः ।

“यवकः स्यात्कुल्मासः कुल्मासो यावकोऽपि च ।
 वीरवाख्ये वरुके वा कुल्मे काशीरेदेश्ये ।
 शालिधाय्ये चत्वार इति कैचित् प्रचक्षते ॥”
 इति शब्दरत्नावली । * ।
 यावानम् । इति हेमचन्द्रः । (यथा, मग्नौ । १।१।
 १२६ ।
 “सङ्करापात्रज्ञासु मासं शोधनमैन्दवम् ।
 मलिनो करवीथेषु तप्तः स्यादयावकेऽप्यहम् ॥”)
 अजक्तकः । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
 किराते । ५ । ३६ ।
 “इह सनियमयोः सुरापगाया-
 सुष्वि सयावकस्यपादेषुखा ।
 कथयति शिवयोः शूरौरथोगं
 विश्वमपदा पदवी विवर्णनेषु ॥”)
 यावञ्जीव, अ, क्ली, (यावत् जीवतीति । जीव +
 “यावति विन्द्वीजीवोः ॥” ३ । ४ । ३० । इति
 ञसुल् ।) यावदायुः । जीवन्पर्यन्तम् । यथा,
 “यावञ्जीवमहं मौनी ब्रह्मचारी च मे पिता ।
 माता च मम बन्धावीदुपुत्रश्च पिता मम ॥”
 इति आहृतशब्दटीकायां भरतः ।
 यावत्, अ, (यद् + तावत् ।) वाक्यम् ।
 अर्थः । मानम् । अवधारणम् । इत्यमरः ।
 ३ । ३ । २७५ । “वाक्ये निरवशेषे । यथा ।
 यावद्वत् तावद्भुक्ते । अवधौ भयोदात्ताम् ।
 नृजातु शार्खां यावत् प्रकाशः । मानं प्रमा-
 णम् । यावदुद्यहान् तावद्विचयः । अवधारण-
 मियत्तापरिच्छेदः । इत्यतो भाव इत्यत्ता परि-
 माणं तस्य परिच्छेदो निश्चयः । यथा यावत्
 पानं तावद्वाञ्छानामनस्यस्य । यावत् कावृत्ते-
 २वधारणे प्रशंसायां परिच्छेदे मानाधिकार-
 सम्भवे पञ्चान्तरे चेति मेदिनी ।” इति भरतः ।
 (यत्परिमाणस्य इत्यर्थे । वत् + “यत्तदेतन्मः
 परिभाषे वतुप् ॥” ५ । २ । ३६ । इति वतुप् ।
 “आसर्वनाम् ॥” ६ । ३ । ६१ । इत्यात्वम् ।)
 यत्परिमिते, त्रि । तत्र यावान् यावती यावत्
 इति रूपत्रयं भवति । यच्छब्दात् निपातनादुत्-
 प्रत्ययनिष्पन्नः । इति तद्विपादे वोपदेवः ।
 (यथा, भागवते । २ । ६ । ३१ ।
 “यावानहं यथा भावो यद्गुणकर्मकः ।
 तथैव तत्त्वविज्ञानमसु ते मद्गुणहात् ॥”
 यथाच मधुः । ८ । १५५ ।
 “यावती धर्मवैदृष्टिज्ञावतीं हातुमर्हसि ॥”
 तथाच याश्वल्क्याः । २ । २६४ ।
 “यावत् शुखं विनश्येत् तावत् स्यात् चेन्नियः
 फलम् ॥”)
 यावतियः, त्रि, (यावतां पूरणः । यावत् + “तस्य
 पूरणे ङट् ॥” ५।२।४८ । इति ङट् । “वतीरि-
 युक् ॥” ५।२।५३ । इति इधुमागमश्च ।) यावत्परि-
 माणम् । इति सुभ्वबोधवाकरणम् । (यथा,
 मधुः । १ । २० ।
 “आद्याद्यस्य गुणस्त्वैवामवाप्नोति परः परः ।
 यो यो यावतियश्चैषां स स तावद्गुणः स्यतः ॥”)